

Чорний Д.О., ст. гр. ЗНС-17-бд,
Новокщонова О.В., асистент – науковий керівник

ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ЗБАЛАНСОВАНОГО ВИРОБНИЦТВА ТА СПОЖИВАННЯ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ПЕОП

Головною метою розвитку виробництва є необхідність екологізації економіки та визначення шляхів становлення цієї екологізації. Для цього актуальним є зменшення техногенного навантаження, підтримка природного потенціалу шляхом самовідновлення природних процесів у природі, скорочення втрат природних ресурсів, комплексність витягу корисних компонентів, використання відходів як вторинних ресурсів.

У теперішній час існує об'єктивна необхідність втручання держави в природно-екологічну сферу з метою досягнення збалансованого стану навколишнього середовища, доцільність розробки безвідходних технологій виробництва, ефективних систем і технологій очищення. Одним із основних компонентів природних ресурсів є якість земель, від природного стану яких безпосередньо залежить і стан інших об'єктів природи, всього довкілля та нарешті здоров'я людей. В умовах науково-технічного прогресу вплив землевикористання на навколишнє середовище диктує необхідність визначення оптимального співвідношення між раціональним використанням землі і охороною навколишнього середовища в цілому.

Екологічно небезпечна господарська діяльність вимагає вдосконалювання промислового виробництва з метою перетворення в екологічно чисте. Основний технологічний принцип чистого виробництва – скорочення відходів у технологічному процесі й повторне використання відходів у місцях їх утворення (у тому ж технологічному процесі або в іншому, але усередині підприємства). Є ще одна сторона чистого виробництва - його функціонування передбачає випуск екологічно чистої продукції, тобто такої продукції, що по можливості виробляється з поновлюваної сировини й вторинних матеріалів, не містить сторонніх шкідливих домішок, відрізняється низьким рівнем енергоспоживання при її виробництві й експлуатації, не забруднює навколишнє середовище.

У сільському господарстві земля виступає не тільки просторовим базисом для розміщення виробничих споруд, а й водночас є предметом праці, засобом праці та основним засобом виробництва. Зараз у всьому світі гостро постає питання щодо оптимізації земельних ресурсів та їх раціонального і ефективного використання. Становлення ринку сільськогосподарських земель, та забезпечення її ефективного обігу, передбачає вдосконалення оподаткування землевласників та землекористувачів. При цьому на регульованому земельному ринку повинен дотримуватись баланс інтересів, тобто інтереси держави повинні бути врівноважені інтересами власників землі.

Успішне вирішення стратегічних завдань земельної реформи потребує комплексного і цілеспрямованого проведення юридичних, економічних, організаційних та науково-технічних заходів стосовно удосконалення земельних відносин, а саме:

- реалізація політики держави щодо наукового перерозподілу земель;
- формування раціональної системи землеволодіння і землекористувань;
- розробка системи заходів щодо збереження і поліпшення природних ландшафтів, територій з особливими природоохоронними, рекреаційними і заповідними режимами та ін.

Така схема земельної реформи дає обґрунтування подальшого використання земельних угідь, що надасть змогу зберегти їх екологічний баланс. Тому, особливої актуальності набуває розвиток системи управління земельними ресурсами, основним завданням якої є формування зацікавленості землекористувачів не тільки в ефективному, а також у раціональному використанні, охороні і відтворенні земельних ресурсів.

